

Det hænger sammen med de systemer, som man har, og jeg har jo ikke nogen sinde set noget som helst forslag, der griber ind i hele overenskomstsystemet og hele sammensætningen af det aftalekompleks fra Venstres side, eller om, hvad det er, man vil have det erstattet med. Derfor mener jeg, at de forhold, som vi kender til, de forhold, der har givet den velfærd, som vi har, de forhold, der har betydet, at danske lønmodtagere i dag har en klart høj levestandard, er en situation, der er fremkaldt af det system, vi kender til.

Hvis man derfor vil til at begynde at komme med nogle andre modeller for hele det arbejdsmarkedsmaessige område og det arbejdsretlige område, så mener jeg, at man så må komme frem med disse ting, og så lad os få en drøftelse om det i stedet for at begynde at gribe ind i en del af det aftalesystem.

Jeg mener, at man rører ved et spindelvæv, og at hvis man trækker i denne her tråd, så ødelægger man spindelvævet. Det kan vi så have forskellige opfattelser af, men det er altså min opfattelse af det. Det vil føre til ufrihed, det er det, som jeg har sagt i indtil flere indlæg, og derfor mener jeg sådan set, at jeg har besvaret spørgsmålet også over for hr. Ole M. Nielsen, nemlig at det her vil føre til ufrihed.

Men det vil også føre til konfrontation. Det vil også føre til ustabilitet i samfundet. Det kan godt være, det er en katastrofeteori, men lad os se det forslag, som skal erstatte de her ting.

Kl. 10.35

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bent Bøgsted som ordfører – hr. Bent Bøgsted får ordet for en kort bemærkning. Ja, det er jo menneskeligt at fejle, man skal bare sørge for at korrigere.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Ole Vagn Christensen nævnte noget om de 230.000 og om, hvem der tilhørte et arbejderparti. Jamen jeg tror da ikke på, at de 230.000, der er omfattet af eksklusivaftaler, er socialdemokrater alle sammen. Jeg er da sikker på, at vi på den borgerlige fløj måske nok har halvdelen af dem, men så skal vi selvfølgelig ud og tælle op og spørge hver enkelt, og det er et stort arbejde, som jeg ikke tror, der er nogen af os, der lige vil gå ud til.

Så vedrørende fredspligt: Jamen jeg mener da godt, man kan have fredspligt på arbejdsmarke-

det, selv om der ikke er eksklusivaftaler. Det skulle der ikke være noget til hinder for. Det er jo ikke overenskomsterne, vi går ind og rører ved. Det er ikke fredspligten på arbejdsmarkedet, vi går ind og rører ved. Man kan godt aftale en fredspligt, uden at det betyder, det er eksklusivaftaler.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det fortæller, hvor lidt man har sat sig ind i den her sag, det spørgsmål, som hr. Bent Bøgsted stillede.

Hr. Bent Bøgsted: Når det drejer sig om fredspligten, hvordan får man så den bevaret for en uorganiseret arbejdsgiver? Hvordan får man holdt fast i, at han skal følge de retningslinjer, der er på det organiserede arbejdsmarked, så han ikke undergraver og dermed kommer i en konkurrencedygtig og bedre situation? Hvordan får man det håndteret?

Derfor er det altså ikke sådan, at man kan sige, at man bare kan lade sådan et område svæve, uden det har nogle omkostninger. Hr. Bent Bøgsted må også have haft med i sine overvejelser, hvad det er, vi sådan set er med til ved at trække tråde ud af det her spindelvæv, og hvad det får af konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Vedrørende den fredspligt: Hvis vi har en dårlig arbejdsgiver, der er uorganiseret, eller en dårlig arbejdsgiver, der er organiseret, det kan være begge dele, så er arbejdsgiveren jo dårlig, uanset hvilke aftaler der bliver indgået, og så vil han ikke rette sig efter noget alligevel, selv om der er eksklusivaftaler, eller hvad der er.

Så de dårlige arbejdsgivere kan vi ikke komme af med, uanset hvor mange eksklusivaftaler der bliver lavet. Den eneste måde at komme af med en dårlig arbejdsgiver på er ved at få ham lukket. Det har fagbevægelsen selvfølgelig også været med til mange gange. Det skal vi da ikke tage væk.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Bent Bøgsted: Hvad er det for et instrument, man har til at håndtere den uorganiserede arbejdsgiver med, hvis det ikke er det, som er fastsat gennem det arbejdsretlige system, nemlig at man har retten til at kræve, at der skal være en overenskomst, som denne arbejdsgiver skal føl-